

KRITERIJI ZA KATEGORIZACIJO ALPINISTOV

- Oznake: 1.) K ... Kopni vzponi, L ... Ledni vzponi, LK ... Kombinirani vzponi
2.) () ... Alpinistke
3.) IWC ... Svetovni pokal v težavnostnem lednem plezanju (Ice World Cup)
4.) SP ... Svetovno prvenstvo

Kategoriziran(a) je lahko le v tekočem letu pri KA registriran(a) alpinist(ka).

Športnik svetovnega razreda

a) Najmanj 3600 (2700) to k z enim vzponom ali smu arskim spustom

Športnik mednarodnega razreda

(40% zahtevanih to k mora biti doseženih z vzponi izven Slovenije)

- a) 1500 (1100) to k z najve tremi vzponi, ki imajo najmanj 220 (160) to k
b) 2000 (1400) to k z najve tremi smu arskimi spusti, ki imajo najmanj 300 (230) to k
c) 1000 (800) to k po varianti a) in športno plezalni vzpon s potrjeno oceno 8b (8a).

Športnik perspektivnega razreda

(za alpiniste/ke do 24 leta)

(20% zahtevanih to k mora biti doseženih z vzponi izven Slovenije)

- a) 1000 (750) to k z najve tremi vzponi, ki imajo najmanj 160 (120) to k. Med tremi vzponi mora obvezno biti vsaj en zimski (L,LK) oziroma poletni (K) vzpon.
b) 1000 (750) to k z najve tremi smu arskimi spusti, ki imajo najmanj 160 (120) to k
c) 800 (600) to k po varianti a) in športno plezalni vzpon s potrjeno oceno 8a+ (7c) ali ledno kombinirani vzpon z oceno M12+ (M10).

Športnik državnega razreda

- a) Najmanj 450 (345) to k z vzponi poleti (K,LK), ki imajo najmanj 70(50) to k in najmanj 450 (345) to k z vzponi pozimi (L, LK), ki imajo najmanj 70(50) to k
b) Najmanj 1200 (900) to k s smu arskimi spusti, ki imajo najmanj 130(100) to k
c) Najmanj 720 (540) to k z vzponi poleti (K,LK), ki imajo najmanj 100(75) to k in najmanj 720 (540) to k z vzponi pozimi (L, LK), ki imajo najmanj 100(75) to k
d) Najmanj 1000 (750) to k z vzponi, ki imajo najmanj 100(75) to k

Športnik mladinskega razreda

(za alpiniste/ke do 24 leta)

- a) Najmanj 360 (275) to k z vzponi poleti (K,LK), ki imajo najmanj 70(55) to k in še najmanj 360 (275) to k z vzponi pozimi (L, LK), ki imajo najmanj 70(55) to k
b) Najmanj 900 (700) to k s smu arskimi spusti, ki imajo najmanj 90(70) to k
c) Najmanj 600 (450) to k z vzponi poleti (K,LK), ki imajo najmanj 90(70) to k ali najmanj 600 (450) to k z vzponi pozimi (L, LK), ki imajo najmanj 90(70) to k
d) Najmanj 900 (700) to k z vzponi, ki imajo najmanj 120(90) to k

- Oznake: 1.) K ... kopni vzponi, L ... ledni vzponi, LK ... kombinirani vzponi
2.) () ... kriteriji za alpinistke

KLASIFIKACIJA ALPINISTIČNIH TUR

DODATNI FAKTORJI IN KRITERIJI

1. Kompleksna ocena smeri
 2. Najtežje mesto
 3. Opremljenost smeri
 4. Višina smeri
 5. Nadmorska višina izstopa smeri
 6. Kategorija stene
 7. Povezovalni vzpon
 8. Način plezanja (NP, PP, RP, žimarjenje...)
 9. Alpski, himalajski stil
 10. Plezanje smeri po delih
 11. Plezalne sezone
 12. Prvenstveni vzponi
 13. Ponovitve istih smeri
 14. Tip smeri / vrsta vzpona
-

1. KOMPLEKSNA OCENA

Za vse smeri višje od 100m se upošteva kompleksna ocena smeri. Smer ocenimo po veljavnem načinu ocenjevana alpinističnih vzponov: (težavnost najtežjega mesta / težavnost večine smeri). Kompleksna ocena ni povprečje težavnosti vseh raztežajev v smeri. Poda se na osnovi upoštevanja najtežjih mest in upoštevanja težavnosti večine smeri.

- Dodatek: **tabela št. 1A**; lestvica kompleksnih ocen in točkovanja težavnostnih stopenj.

Letni vzponi

- Primer: 7+, A3 / 6, A1 (7+ pomeni oceno najtežjega mesta splezanega prosto, A3 je ocena najtežjega mesta splezanega na tehničen način / 6 pomeni oceno težavnosti večine smeri, kjer je možno plezati prosto in A1 težavnosti tehnično preplezljivih odstavkov v preostanku smeri).

- Primeri: (točke so zaokrožene na 5)

30 točk: Dolga nemška (Triglav), Češnovar-Srakar (Kogel)

50 točk: Kamniška (Kogel), Raz Jalovca

60 točk: Kukovčeva smer (Planjava), Forma viva (Paklenica), Buhlova poč (Cima Canali)

70 točk: Mansarda (planja), Ghedina-Apollonio (Tofana)

80 točk: Čopov steber (Triglav), Tango vertikal (Paklenica),

90 točk: Smer mladosti (Vršac)

100 točk: Čihulova smer (široka peč), Meč (MK Mangart),

- Dodatek: **tabela št. 1B**; lestvica težavnosti plezanja in primerjalne lestvice.

Zimski vzponi

- Primer: 6+ /V, M7, 95st / 80-90st. (Ocena je sestavljena iz dveh delov: V prvem prikažemo težavnost najtežjih lednih odstavkov s tehnično stopnjo (6+) / ter splošno zahtevnost ture z stopnjo zahtevnosti oz. resnosti celotne ture (V), sledi ocena najtežjega kombiniranega mesta (M7) in na koncu sledi drugi del, kjer z naklonino prikažemo najstrmejša in / povprečna mesta v smeri. Ocenjevanje temelji na t.i. kanadski dvostopenjski lestvici ocenjevanja lednih vzponov.

- Primeri: (točke so zaokrožene na 5)

60 točk: Centralni slap (Prisojnik), Desni krak Luciferja

70 točk: Zimska smer (Prisojnik)

80 točk: Lambada, Sp.+ zg. Ledinski slap

90 točk: Bau-bau (Mangart)

100 točk: Luis Cifre (Martuljek)
110 točk.: Zeleni slapovi (Loška stena), Superculoir (Tacul)
140 točk: Ginat (Les Droites), Ferrari (Alpamayo)

- **Tehnična težavnost, (tehnična stopnja):**

Ocenjuje se le najtežji raztežaj, upoštevajoč višino in trajanje težav, trdnost ledu in njegovo oblikovanost (žlebiči, gobe, sveče ...) Kot dodatno oznako lahko uporabljamo; WI (watter ice) vodni led in AI (alpine ice) zbit snežni led, seraki itd.

- 1 Zelo lahki ledeni odstavki, grape ali zaledenela pobočja, kjer uporaba rok ni potrebna
- 2 Od 60-70st. naklona po ledu dobre kakovosti, s kratkimi strmimi odstavki. Dobro varovanje in zanesljiva stojišča.
- 3 Raztežaj z naklonino 70-80st. V splošnem dober in trden led ali sneg. Možni so krajši strmi odstavki, a z mesti za počitek, ki dovoljujejo dobro varovanje in stojišče.
- 4 Raztežaj z naklonino 75-85st. z dobrim stojiščem ali pa raztežaj z nekoliko manjšo naklonino a s težkim in relativno visokim mestom (sveča ipd.). Led je v glavnem dober, varovanje zadovoljivo.
- 5 Resnejši raztežaj z dobrim ledom, a strm; 85-90st. Zahteva tehnično znanje. Malo je možnosti za počitek. Led in varovanje v glavnem še zadovoljiva.
- 6 Zelo navpičen raztežaj z zelo redkimi mesti za počitek in ponavadi visečim stojiščem. Led slabe kakovosti, dvomljivo varovanje. Nujna je visoka raven tehnične pripravljenosti.
- 7 Navpičen odstavek, ki je lahko zelo ozek, ali pa je led zelo tanek (2-3cm). Led povprečne kakovosti, ki je drobljiv (ni koheziven). Težavno ali nemogoče varovanje. Le za najbolj izurjene.
- 8 Lestvica je s stopnjevanjem težav odprta navzgor

- **Zahtevnost plezanja, stopnja resnosti):**

Ocenjuje se dolžina, trajanje, zahtevnost, oddaljenost, razmere in težavnost pri dostopu in povratku oz. spustu.

- I Kratka smer (zaledeneli slap) ob cesti, z zavarovanimi stojišči. Lahek, nezahteven spust. Plezanje v gorah ali visokih gorah brez objektivnih nevarnosti.
- II Raztežaj ali dva, ob cesti. Malo objektivnih nevarnosti. Spust po vrvi ali lahek sestop. Objektivna nevarnost npr. padanja serakov ali kamenja na kratkih odsekih smeri.
- III Več raztežajev, ne visoko, nekajurno plezanje ali pa dolgotrajen dostop peš ali na smučeh, ki zahteva dobro poznavanje zimskih razmer. Spust po vrvi. Objektivna nevarnost na večjem odseku precej dolge smeri.
- IV Več raztežajev, zelo visoko ali na zelo oddaljenem področju, zahtevajoč dobro alpinistično znanje in izkušnje. Možne so objektivne nevarnosti plazov, padajočega kamenja. Pri spustu so možne težave, zato so spusti po vrvi na svetrovcih ali klinih. Objektivne nevarnosti tudi na dostopu in ponavadi dolgem sestopu.
- V Dolgotrajno plezanje na večji nadmorski višini, ki zahteva izkušnost in pripravljenost. Izpostavljenost slabim razmeram, slabemu vremenu, plazovom. Dolg in že težaven pristop. Objektivne nevarnosti med dostopom ali vzponom. Zelo težaven sestop, problematičen umik. Vzpon in sestop neopremljena.
- VI Dolga smer z več raztežaji v alpski steni, ki je v enem dnevu dostopna le najboljšim plezalcem. Lahko predstavlja logistične probleme zimskega plezanja. Nevarnost podora serakov, plazovi, nadmorska višina, oddaljenost. Predstavlja resen cilj za dobre plezalce v najboljši formi.

VII Značilnosti ocene VI, a z razsežnostmi, ki se tako stopnjujejo, da opravičujejo višjo oceno. Večdnevno plezanje v oddaljenih gorah. Najtežji himalajski vzponi opravljeni v alpskem stilu.

2. NAJTEŽJE MESTO (NM)

Točke izračunane glede na kompleksno oceno se pomnožijo s faktorjem najtežjega mesta v smeri, če je to mesto težko vsaj 6+. Če je v smeri eno mesto bistveno (za več kot eno stopnjo) težje od ostalega, se faktor upošteva le prvemu v nevezi, (razen če mesto oba splezata naprej). V ostalih primerih se faktor upošteva obema, pod pogojem da plezata izmenično in si najtežje mesta razdelita. Če vzpon izpolnjuje zgornje zahteve, na obrazcu opravljenih tur, pod opombe vpišemo NM.

Ocene:	Faktorji:
6+	1.01
6-7	1.02
7-	1.03
7	1.04
7+	1.05
7-8	1.06
8-	1.07
8	1.08
8+	1.09
8-9	1.10
9-	1.12
9	1.14
9+	1.16
9-10	1.18
10-	1.21
10	1.24
10+	1.27
10-11	1.30

• Skalno in kombinirano plezanje:

Smer.....7, M8, A3 stopnje: točke iz kompleksne ocene + 4% (TK x 1.04)

8, M9, A4 +8% (TK x 1.08)

9, M10, A5 +14% (TK x 1.14)

10, M11 +24% (TK x 1.24)

Upoštevane so tudi podstopnje (npr. 7-, M8-, A3-... 3% itd...)

Primer: ocena smeri 8 / 5-6, kompleksna ocena je npr. 6+. Izračun iz kompleksne ocene ob upoštevanju faktorjev je npr. 120 točk. Končni izračun $120 \times 1.08 = 129.8$ točk.

• Alpinistično smučanje:

Odsek S6: TK + 4%, odsek S7: TK + 8%

3. OPREMLJENOST SMERI

Vzponi v športnoplezalnih smereh daljših od 100m (alpsko športno plezanje), katere so delno oziroma popolnoma opremljene s svedrovci in so objektivno varne, se ločijo glede na opremljenost:

- 1.) št. točk za vzpon v **popolnoma opremljeni** smeri, se množi z faktorjem **0.8**. (Npr.: Goba (Osp), Pet do dvanajstih (Vežica), Gorska roža (Ozebnik) itd...)
- 2.) št. točk za vzpon v **dobro opremljeni** smeri, se množi s faktorjem **0.9**. (Npr.: Das ist nicht kar tako (šite), žaumak-Nervo (Vežica), Amonit (Kogel) itd...)

4. VIŠINA SMERI (V)

Faktorji za višino smeri so določeni šele od 100m navzgor. Nižje smeri se upoštevajo v športno-plezalnih variantah, ter pri slapovih in kombiniranih smereh nad stopnjo 6 (M7).

Dodatek: **tabela št. 4**, s faktorji višine smeri.

5. NADMORSKA VIŠINA IZSTOPA (NMV)

Za nadmorsko višino izstopa smeri se upošteva faktor iz **tabele št. 5**, (dodatek).

6. KATEGORIJA STENE (KS)

Stene so na podlagi dostopnosti in geografskega položaja uvrščene v štiri kategorije

Kategorija:		Faktor:
1.) lahke	(Paklenica, Kogel, itd...)	0.9
2.) srednje težke	(večina sten v Alpah itd...)	1.0
3.) težke	(Himalaja, itd...)	1.2
4.) zelo težke	(Patagonija, Himalaja, itd...)	1.5

7. POVEZOVALNI VZPON (PV)

Povezovalni vzpon označuje več vzponov zapored povezanih na ta način, da niso prekinjeni z vmesnim počitkom, ki bi izničil zaporednost (kontinuiteto). Povezovalni vzpon se upošteva, če vsota točk zaporednih vzponov dosega zahtevano minimalno število točk za upoštevanje v razredu, s tem da mora vsak od zaporednih vzponov doseči vsa 50% zahtevanega števila točk za ta razred.

Primer: za varianto c.) državnega razreda □ vsota točk za povezovalni vzpon mora biti najmanj 100 (75) točk, s tem da ima posamezni vzpon najmanj 50 (37.5) točk.

8. NAČIN PLEZANJA

Na pogled: (NP) Vzpon v neki smeri je plezalec opravil tⁿ na pogled^Ť takrat, ko je smer preplezal v prvem poskusu, v vodstvu. Smeri prej še nikoli ni plezal in o njej ni imel nobenih informacij, ki bi mu pomagale pri uspešnem vzponu. To pomeni, da niti drugega plezalca ni opazoval v tej smeri. Za vzpon na pogled je na voljo samo ena priložnost.

- Primer: Vzpon na pogled se upošteva tako, da se pri izračunu točk najtežjemu mestu smeri ocena dvigne za dve podstopnji. Npr.: najtežje mesto ima oceno 7 > preskok za dve podstopnji > 7-8, ali NM 8+ > 9- itd. Ko vzpon vpisujemo v obrazec, ocene **ne spreminjamo**, pač pa pod opombe zapišemo, da je šlo za vzpon na pogled (NP).

Z rdečo piko: (RP) Vsi ostali vzponi, ki jih je plezalec uspešno opravil po predhodnih poskusih ali študiju smeri, spadajo v to kategorijo. Jasno pa je da mora biti tudi tak vzpon opravljen v vodstvu. Pri točkovanju ni dodatnih faktorjev.

Flash : (F) Podobno kot pri vzponu NP, le da je plezalec o določeni smeri, preden jo je prvič poskusil, že imel določene informacije (kombinacija gibov na ključnem mestu, itd.) Tako plezanje je več vredno kot vzpon z RP. Pri točkovanju ni dodatnih faktorjev.

Prosta ponovitev: (PP) Za prosto ponovitev določene smeri velja, ko je plezalec vse raztežaje izmenično ali v vodstvu, (točka 2. NM) preplezal prosto (NP ali RP), v istem dnevu. (Razen pri smereh, ki zaradi svoje dolžine tega ne dopuščajo). Na tⁿ prost^Ť vzpon je prav tako potrebno biti pozoren pri plezanju v ledu in kombinaciji. Plezanje zaledenelega slapu, kjer se med vrtanjem vijakov visi v cepinih, pomeni tehničen vzpon in mu je nujno potrebno pripisati oceno A0 ali A1, odvisno težav in naklonine. Tak vzpon je kvalitetno mnogo manj vreden, kot čist prost vzpon, zato tukaj ne sme prihajati do zamenjave!

Drugi v navezi: (D) V kolikor plezalec celotno smer prepleza kot drugi v navezi, se mu od polnega števila točk za smer, šteje le njenih 60%.

žimarjenje: V kolikor plezalec celotno smer prežimari, se mu od polnega števila točk za smer, šteje (**ž**) le njenih 30 %.

- Tako pri vzponih (NP), kot pri (RP) se upošteva tudi pogoje dane pod točko 2 (NM).

9. STIL PLEZANJA

- **Alpski stil (AS):**

Vzponi v alpskem stilu, so tisti, kjer med plezanjem na goro ne uporabljamo vnaprej postavljenih višinskih taborov in nameščenih fiksnih vrvi za pomoč pri vzpenjanju. Vso opremo, (tudi šotore) za vzpon v alpskem stilu nosi plezalec oziroma naveza (dva, trije itd...) s seboj. Pri vzponu se postopoma, brez povratkov v osnovni, bazni tabor, pomikajo više in za seboj ne puščajo postavljenih taborov. Delujejo torej po principu plezanja v enem zamahu.

- 1.) V stenah, ki se sicer plezajo v klasičnem, himalajskem stilu ali z opremljanjem stene (predvsem himalajski sedem in osemtisočaki ter npr. tehnično zelo zahtevne stene Patagonije, Baffinovega otoka itd.) se za alpski vzpon točke množijo s **faktorjem 1.5** (v opombe vpišemo AS).
- 2.) V stenah, kjer so običajni vzponi v alpskem stilu (Evropa itd.), se za vzpon, kjer predhodno napenjamo vrvi točke množijo s **faktorjem 0.8** (v opombe vpišemo OS □ opremljanje stene).

- **Himalajski stil (HS/OS):**

Med plezanjem se postavljajo vmesni višinski tabori, ki so dobro opremljeni, med njimi pa so na nevarnejših in bolj strmih odsekih napete fiksne vrvi.

- 1.) Za vzpon na vrh oziroma dosežen cilj se izračunajo točke po običajnem postopku.
- 2.) Za neuspešne odprave se točke ne izračunavajo.
- 3.) Za alpiniste, ki na uspešnih odpravah niso dosegli vrha, so pa aktivno sodelovali pri plezanju in delu na gori, se od skupnega števila točk vzpona odšteje 20% točk, potem pa se točke izračunajo glede na doseženo višino:

Vrh = 100%, bazni tabor = 0%. Formuja je: $Y = X * X \square 20$, pri čemer velja:

X = procent dosežene višinske razlike med bazo in vrhom deljen z 10.

Y = procent doseženih točk glede na maksimalno število točk (dosežen vrh).

- 4.) Primer: Baza 5000m, vrh 8000m > višinska razlika je 3000m
Doseženih je 7100m (2000m iz baze), kar je 70% višinske razlike
Izračun: $7 * 7 \square 20 = 49 \square 20 \Rightarrow 29\%$

Za višino do 1/3 na baznim taborom se točke ne izračunavajo, procenti pa si nadalje sledijo:

50% višine > 5	
60%	16
70%	29
80%	44
90%	61
99%	78

10. PLEZANJE SMERI PO DELIH

Plezanje smeri po delih se šteje v kategorizacijo, tako kot je bila smer splezana, se pravi vsak del posebej. Sem spadajo primeri, ko so bile smeri splezane do npr. polovice stene, nato pa se je zaradi različnih razlogov (...) izstopilo iz stene po polici, po drugi smeri, itd. Drugič pa se je vstopilo po lažji smeri ali polici itd. in novo smer splezalo do vrha, od mesta, kjer se jo je prejšnjič končalo. Za kategorizacijo se torej štejeta dve smeri: 1. spodnji novi del in stari izstop in 2. Lažji spodnji del in novi zgornji del. To seveda prinese manj točk kot enostaven seštevek sp. in zg. Dela nove smeri. Na skici je potrebno natančno vrisati in opisati kako se je smer plezala z vstopnimi in izstopnimi variantami, saj se le na tak način lahko izračunajo točke za tako opravljene vzpone.

11. PRVENSTVENI VZPONI

- 1.) Za vse prvenstvene vzpone in PP težje od 6 stopnje, ki se oddajo za kategorizacijo je potrebno narisati skico, ter vse težje raztežaje oceniti po detajlih, ne le s kompleksno oceno posameznega raztežaja, ter opisati glavne značilnosti smeri in potrebno opremo zanjo. Prav tako je potrebno dodati sliko stene z

vrísano novo smerjo. (npr.. kopija slike stene iz plezalnega vodnika, itd.). V kolikor omenjene zahteve **ne bodo priložene** listi vzponov za kategorizacijo, se jih pri izraunu **ne bo upoštevalo**.

- 2.) Vzpon lahko velja za prvenstven šele, ko ga tudi logično zaključimo:
- 2a.) Ko ga končamo na vrhu gore, ali stene, če nadaljni vzpon do vrha gore, v alpinističnem smislu, ni več pomemben.
- 2b.) Ko ga priključimo na že splezano smer (npr.: priključitev na greben, po katerem že poteka stara smer ali normalni pristop na goro, itd...)
- 3.) V **težkih** in **zelo težkih** stenah (kategorija stene □ točka 6), se točke za opravljen vzpon, ki je končan na vrhu gore množijo s **faktorjem 1.1**.
- 4.) Če vzpon izpolnjuje dodatne pogoje jih s kraticami vpišemo pod opombe: (NM - točka 2, opremljenost smeri □ točka 3, PV □ točka 7, NP □ točka 8, AS/OS □ točka 9).
- 5.) Dodati je potrebno tudi ostala pojasnila o plezanju, če jih način opravljenega vzpona zahteva (npr. večkratno plezanje iste smeri, vzpon kot drugi v navezi, itd...)
- 6.) Alpinist mora v zadnjih treh letih opraviti vsaj eno ponovitev smeri (s potrjeno oceno), vsaj takšnih težavnosti, kot so prvenstveni vzponi s katerimi kandidira za kategorizacijo.
- 7.) Vse sporne primere prvenstvenih vzponov bosta skupaj obravnavali skupina za kategorizacijo in PZVA, alpinisti pa bodo po potrebi povabljeni na razgovor.

12. PLEZALNE SEZONEŦ

- a.) Zimski vzponi so vsi tisti, ki so bili opravljeni (vstop in izstop iz smeri) v času trajanja koledarske zime. Vzponi v zimskih razmerah pa se začno en mesec pred pričetkom koledarske zime in trajajo do njenega začetka, ter se nadaljujejo še en mesec po koncu koledarske zime.
- b.) Zimski vzponi v Himalaji trajajo od prvega decembra, do zadnjega februarja.
- a.) V Andih, razen Aconcague in sten južno od nje (Patagonija), se zaradi specifičnih vremenskih razmer namesto zimskega upošteva faktor težkih sten (1.5 □ točka 6).

13. PONOVIŦVE ISTIH SMERI

Večkratna ponovitev iste smeri: Zimska ponovitev smeri, ki je bila splezana poleti v istem kategorizacijskem obdobju, se normalno šteje v kategorizacijo. Ne upošteva pa se:

- a.) ponovitev iste smeri poleti v dveh kategorizacijskih obdobjih
 - b.) ponovitev iste smeri (ali smučarskega spusta) pozimi v dveh zaporednih sezonah.
- Vzponi pod obema točkama se upoštevajo le, če je šlo za kvalitetni korak naprej. Primer: smer je najprej splezana s pomočjo tehnike, naslednje leto pa prosto, itd...

14. TIP SMERI / VRSTA VZPONA

1. Kopne in kombinirane smeri
2. Ledne smeri

Smer se šteje kot kombinirana, če je vsaj ena tretjina smeri skalno plezanje. V nasprotnem primeru se smer točkuje kot ledna, s tem da se težavnost v skalnem delu upošteva pri kompleksni oceni.

1a.) Kopne in kombinirane smeri do kompleksne ocene 5:

Tip smeri / vrsta vzpona:	Faktor:
Običajna ponovitev poleti	1.0
Prva ponovitev poleti	1.25
Prvenstven vzpon poleti	1.5
Običajna ponovitev v zimskih razmerah	1.5
Prvenstven vzpon v zimskih razmerah	2.0
Običajna ponovitev pozimi	2.0
Prva zimska ponovitev	2.5

Zimski prvenstven vzpon 3.5

1b.)Kopne in kombinirane smeri od kompleksne ocene 5+ naprej:

Tip smeri / vrsta vzpona:	Faktor:
Običajna ponovitev poleti	1.0
Prva ponovitev poleti	1.75
Druga ponovitev poleti	1.5
Tretja ponovitev poleti	1.25
Prvenstven vzpon poleti	2.0
Običajna ponovitev v zimskih razmerah	1.5
Prvenstven vzpon v zimskih razmerah	2.5
Običajna ponovitev pozimi	2.0
Prva ponovitev pozimi	2.5
Prvenstven vzpon pozimi	4.5

2a.) Ledne smeri do kompleksne ocene 5:

Tip smeri / vrsta vzpona:	Faktor:
Običajna ponovitev poleti	1.0
Prva ponovitev poleti	1.25
Prvenstven vzpon poleti	1.5
Običajna ponovitev pozimi	1.5
Prva ponovitev pozimi	1.75
Prvenstven vzpon pozimi	2.0

2b.)Ledne smeri od kompleksne ocene 5+ naprej:

Tip smeri / vrsta vzpona:	Faktor:
Običajna ponovitev poleti	1.0
Prva ponovitev poleti	1.5
Druga ponovitev poleti	1.25
Prvenstven vzpon poleti	2.0
Običajna ponovitev pozimi	1.5
Prva ponovitev pozimi	2.0
Prvenstven vzpon pozimi	2.5